

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: .. II/ 01519 - 0 / 2023		
Érkezett: 2023 JÚL 10.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB: <i>Kézbiztosítással</i>
Példány: <i>1</i>	Melléklet: <i>4</i>	Kezelőiroda: <i>gl</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott országgyűlési képviselők (kapcsolattartó: Hajnal Miklós,)

az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés g) – mögöttesen e) – pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 37. § (2) bekezdése alapján

utólagos normakontroll eljárást

kezdeményezünk, amelyben kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozata sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, IX. cikkét, különös tekintettel annak (1) bekezdésére, XXVIII. cikk (4) bekezdését és 28. cikkét.

Kérjük továbbá, hogy a t. Alkotmánybíróság erre tekintettel a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozatát *ex tunc* hatállyal, annak a Magyar Közlönyben való közzétételére (2023. január 12.) visszaható hatállyal semmisítse meg, és rendelje el az ennek alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.

INDOKOLÁS

I. AZ INDÍTVÁNY KELLÉKEI

A t. **Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá az indítványozó jogosultságát** az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés g) – mögöttesen e) – pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 37. § (2) bekezdése alapozza meg:

Alaptörvény 24. cikk „(2) Az Alkotmánybíróság [...] e) a Kormány, az országgyűlési képviselők egynegyede, a Kúria elnöke, a legfőbb ügyész vagy az alapvető jogok biztosa kezdeményezésére felülvizsgálja a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel való összhangját;

g) az Alaptörvényben, illetve sarkalatos törvényben meghatározott további feladat- és hatásköröket gyakorol.”

Abtv. 37. § „(2) Az Alkotmánybíróság utólagos normakontroll eljárásban, bírói kezdeményezés alapján folytatott egyedi normakontroll eljárásban, alkotmányjogi panasz alapján, vagy nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata során felülvizsgálja a közjogi szervezetszabályozó eszközöknek, valamint az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott jogegységi határozatoknak az Alaptörvénnyel, illetve nemzetközi szerződéssel való összhangját. Az indítóányozókra, az eljárásra és a jogkövetkezményekre a jogszabályok felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

Az **eljárás megindításának indokait** – amely közvetlenül a 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) jogegységi határozatának (a továbbiakban: „JEH”) Alaptörvény-ellenessége – az indítványozók alább részletesen kifejtik.

Az indítvány a JEH felülvizsgálatára és megsemmisítésére irányul.

Az **Alaptörvény megsértett rendelkezéseit** a petitum és az indítvány II. pontja tartalmazza.

Az **indítványban foglalt kérelem részletes indokolását** a kérelem alább tartalmazza.

A **kifejezett kérelmet** a jogszabály (jogegységi határozat) megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára a petitum tartalmazza.

Az Alkotmánybíróság által megsemmisített jogszabály (jogegységi határozat) főszabály szerint az Abtv. 45. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság megsemmisítésről szóló határozatának a hivatalos lapban való közzétételét követő napon hatályát veszti, és e naptól nem alkalmazható. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a főszabálytól eltérően is meghatározhatja az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabály (jogegységi határozat) hatályon kívül helyezését, ha ezt az Alaptörvény védelme vagy a jogbiztonság indokolja [Abtv. 45. § (4) bekezdés].

Indítványozói álláspont szerint a JEH indítvány szerinti, *ex tunc* hatályú megsemmisítése arra tekintettel indokolt, hogy az az alapján meghozott, az alapjogi mérlegelést Alaptörvény-ellenesen el nem végző, jogalanyok bűnösségét alaptörvény-ellenesen (bűncselekmény hiánya ellenére) megállapító ítélet ne maradjon hatályban. Ez az Alaptörvény védelme és a jogbiztonság szempontjából is alapvető fontossággal bír.

Az indítványozók a közérdekből nyilvános adataik, így különösen az indítvány közzétételéhez hozzájárulnak. A **kapcsolattartó kérelmező lakcímadatainak közzétételéhez**, és képviselője adatainak közzétételéhez **az indítványozók nem járulnak hozzá.**

Az alkotmánybírósági eljárás során a tisztelt **Alkotmánybírósággal a kapcsolattartás feladatait** a kapcsolattartó országgyűlési képviselő jogi képviselőjeként **dr. Gönczi Gergely ügyvéd** [REDACTED]

[REDACTED] látja el.

II. AZ ALAPTÖRVÉNY ÉRINTETT (MEGSÉRTETT) RENDELKEZÉSEI:

„C) cikk (1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.”

„I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.”

„XXVIII. cikk (4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.”

„28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

III. A T. ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG ÁLTAL VIZSGÁLNI KÉRT RENDELKEZÉSEK

A vizsgálni és megsemmisíteni kért JEH rendelkező része a következő:

„1. A falfirkán értendő felületbevonat elhelyezése alapvetően a támadott idegen vagyontárgy külső megjelenésének háborítatlanságához fűződő érdek védelme szempontjából képez büntetendő magatartást.

2. A falfirka elhelyezésével elkövetett rongálás tényállásszerű, ha az elkövető az elkövetési tárgy, így bármely köz- vagy magántulajdomban lévő idegen vagyontárgy – azaz

pénzben kifejezhető értékű ingó vagy ingatlan dolog – felületén, a tulajdonos vagy vagyonkezelésre jogosult engedélye nélkül hoz létre változtatást, így például jelet, ábrát vagy feliratot helyez el [Btk. 371. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont ba) alpont].

3. A falfirka elhelyezése nem önálló elkövetési magatartás, hanem az elkövetés olyan módja, amelyet a törvény minősített esetként szabályoz, és amelynek a rongálás – egyébként a károkozás mértékéhez igazodó – minősítése kapcsán tulajdonít jelentőséget. A falfirka esetében közömbös a vagyontárgyra felvitt ábrázolás tartalma, mibenléte, célja, önmagában a vagyontárgy felületén való elhelyezés ténye képez minősített esetet.

4. A firkálással, felfestéssel (lefestés), szennyezéssel (leöntés) elkövetett felületmegváltoztatás, a vagyontárgy állapotának megváltoztatása is állagsérelem, így a dologrongálás fogalma alá tartozik, mert megváltoztatja az eredeti felület megjelenését, és az eredeti állapot helyreállítása csak anyagi ráfordítás árán lehetséges. Ebben az esetben az eredeti állapot helyreállításának költsége a rongálással okozott kár [Btk. 371. § (1) bekezdés, (7) bekezdés, 459. § (1) bekezdés 16. pont.]”

A JEH rendelkező részében foglaltak hatása a büntetőnorma értelmezésére

A JEH rendelkező részének első bekezdéspontja dr. Szomora Zsolt professzor értékelése szerint „a rongálás bűncselekményének a jogi tárgyát a korábbiakhoz képest kiterjesztette, legalábbis a vagyontárgy büntetőjogi állagvédelmének egy olyan aspektusát fogalmazta meg, amelyet korábban ilyen expliciten nem mondott ki. Eszerint a vagyontárgy állagának a megóvásába a külső megjelenése, annak háborítatlansága is – egyéb megszorítások nélkül – beletartozik. Ez a jogtárgyi kiindulópont döntő hatással van a rongálás elkövetési magatartásának értelmezésére (teleologikus értelmezés).” (DR. SZOMORA ZSOLT: A Kúria első, előzetes döntéshozatali indítvány alapján hozott büntető szakági jogegységi határozata a falfirka büntetőjogi minősítésével foglalkozik. Jogászegylet.hu, 2023. március 21. URL: <https://shorturl.at/iDJPT> „Szomora:2023”). A külső megjelenéshez fűződő érdek mint jogi tárgy rögzítése az állagsérelem nélküli elkövetési magatartásokat bevonta a törvényi tényállás alá, azaz kibővítette a büntetendő magatartások körét.

A második bekezdésponttal kapcsolatban a jogtudós rögzíti, hogy „Eszerint a falfirka elhelyezése minden további megszorítás nélkül tényállásszerű. A JEH kiemeli, hogy a vagyontárgy milyenségének és funkciójának sincs jelentősége a minősítés szempontjából, az bármilyen pénzben kifejezhető értékkel bíró dolog lehet (például villamosmegálló üvegfelülete, telefonfülke, üzlet ajtaját fedő redőny, köztéri pad, ereszcsonna, tér járdája, épület ablaka, hirdetőoszlop, reklámtábla, újságos pavilon, transzformátor szekrény, szeméttároló, zajvédő plexi fal, fából készült buszmegálló, villamos ablak, bolt cégtáblája, emlékmű stb.) (Indokolás [68]-[69]). Ez a megállapítás különösen jelentős a jogegységi eljárásnak alapul fekvő ügyek azon csoportja tekintetében, ahol a graffitiket védőponyvára vagy védőfóliára helyezték el, így a takart vagyontárgy (óriásplakát vagy műemlék) közvetlen állagsérelme nem merülhetett fel. Az itt adott értelmezés alapján a védőfólia is elkövetési tárgynak minősül.” (Szomora:2023). A második bekezdéspont tehát szintén a korábbi gyakorlatban felmerülő, az indítványozók álláspontja szerint *contra legem* kiterjesztő értelmezést kanonizálja, amely az elkövetés tárgyát a törvényi tényállásban rögzített „fal”-hoz képest a (vagyon)tárgyak gyakorlatilag korlátlanul széles körére kiterjeszti.

A JEH harmadik pontjával kapcsolatban a jegyzet rögzíti, hogy „A JEH ezen rendelkezése dogmatikai és alapjogi szempontból egyaránt jelentős. Dogmatikai szempontból hangsúlyos, hogy a falfirka elhelyezése a rongálásnak *nem sui generis* elkövetési magatartása, ami azt jelenti, a Btk. 371. § (7) bekezdésében meghatározott falfirka elhelyezése nem önmagában, hanem csak akkor tényállásszerű, ha egyébként a rongálás általános alaptényállási meghatározásába [Btk. 371. § (1) bekezdés] is beleillik. A minősítési kérdés tehát döntően az alapeset értelmezésén múlik: lehet-e a falfirka elhelyezését – további feltételek – nélkül – állagsérelmet okozó dologrongálásnak tekinteni? A kérdés a JEH rendelkező részének 2. és 4. pontja igenlően dönti el.” (Szomora:2023).

Az alkotmányos jelentőség kapcsán a professzor rögzíti, hogy „A falfirka tartalmával és céljával kapcsolatos megállapítás a tényállásszerű rongálás alapjogi vetülete, a véleménynyilvánítási szabadsággal való kollízió miatt releváns. Ez a tényállásszerűséget követően a bűncselekmény jogelleneségi szintjén jelentkező kérdés.” (Szomora:2023). „A

JEH hiányossága ugyanakkor, hogy ez – a büntetőbíróóság explicit feladataként meghatározott – alapjogi mérlegelés a jogegységi határozat rendelkező részében semmilyen formában nem jelenik meg. Így a rendelkező rész kategorikus állítása („a falfirka esetében közömbös a vagyontárgyra felvitt ábrázolás tartalma, mibenléte, célja, önmagában a vagyontárgy felületén való elhelyezés ténye képez minősített esetet”) azt a téves benyomást kelti, mintha a Kúria az alapjogi mérlegelést in abstracto elvégezte volna, és a vélemény szabadság gyakorlását ekörben kategorikusan kizárná.” (Szomora:2023).

Indítványozói álláspont szerint a JEH rendelkező része önmagában és a JEH indokolásának fényében is kategorikusan kizárja az alapjogi mérlegelést. A lent részletesen kifejtettek szerint a „fair balance” teszt ugyan az indokolásban említés szintjén megjelenik, de az *obiter dictum* marad, annak valós érvényre juttatását valójában a rendelkező rész és az indokolás is megtiltja.

A JEH 4. bekezdéspontja *„A JEH 1. pontjában adott jogtárgymeghatározás következménye, hogy a Kúria a falfirka elhelyezését – minden további feltétel nélkül – állagsérelemnek tekinti. Ezzel nevesítve is felülírja a Fővárosi Törvényszék 23.Bf.V.5250/2015. számú, 2016.B.5. elvi bírósági döntésben kifejtett álláspontját, amely a falfirkát csak akkor tekintette rongálást megvalósítónak, ha az építmény részét úgy érintette, hogy azt állagsérelem okozása nélkül nem lehetett eltávolítani.”* (Szomora:2023). Az 1. és 4. pontokban rögzítettek tehát egy logikai folyamat két pontján helyezkednek el, a 4. pont az 1. pontban rögzített axiómából következik.

IV. AZ ALAPTÖRVÉNY C), XXVIII. ÉS 28. CIKKEINEK SÉRELME

Indítványozói álláspont szerint a JEH azért sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikkének (4) bekezdését, mert a Kúria nem értelmezte a normát, hanem valójában büntetőjogi felelősséget kiterjesztő normát alkotott az alábbiak szerint.

A jogegységi határozat és a Kúria szerepe

A 19/2017. (VII. 18.) AB határozatban (a továbbiakban: „19/2017. ABh.”) rögzítettek szerint „A Kúriát az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése hatalmazza fel – és kötelezi egyben – a bírósági jogalkalmazás egységességének biztosítására és a bíróságokra nézve kötelező jogegységi határozat meghozatalára”, erre is figyelemmel „a Kúria el nem vonható hatáskörébe tartozik az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében szükséges elvi kérdés mikénti eldöntése. (19/2017. ABh. [26] bek.)

Ugyanezen határozat világítja meg, hogy „A jogegységi határozat – a bíróságokra nézve általánosan kötelező erejéből fakadó normatív jellege ellenére is –, bírói döntés. A bírói döntés előtt azonban – ahogyan forrásából, a bírói hatalomból eredően következik – korlát áll. Ez pedig nem más, mint az, a – történeti alkotmányunk vívmányának is tekinthető – töretlen jogértelmezési axióma, amely a bírói döntést a törvény alá rendeli, és amely felfogás a több mint 1000 éves alkotmánytörténetünkben – a diktatúrák időszakait leszámítva – töretlenül érvényesült.” (19/2017. ABh. [27] bek.)

A bírói döntés előtt álló korlát „a törvényeknek való alávetettség. Ez a korlát pedig – elsősorban az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdéséből is következően – nemcsak alkotmányos múltunkban, hanem a jelenben sem léphető át. [...] A jogértelmezésre – akár az adott jogvitához kötődően, akár, mint jelen esetben a tartós jogalkalmazási gyakorlat egységének biztosítására irányulóan – csak a jogi szabályozás keretei között kerülhet sor. A bírói hatalom tehát alapvetően és közvetlenül nem veheti át a jogalkotás funkcióját egyik – a hatalommegosztás rendjében erre feljogosított – szervtől sem.” (19/2017. ABh. [28]-[29] bek.)

A Kúriának a fentiek figyelembevételével „A jogegységi határozatát – az Alaptörvény 28. cikkének megfelelően – a vizsgált törvényi rendelkezésnek az Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezésére kell alapítania.” (19/2017. ABh. [31] bek.)

A büntetőjog ultima ratio-jellege

Az Alkotmánybíróság 4/2013. (II. 21.) AB határozatában rögzítette, hogy „A büntetőjog társadalmi rendeltetése, hogy a jogrendszer egészének »szankciós zárköve« legyen. A büntetőjog a jogi felelősségi rendszerben ultima ratio, azaz a büntetőjogi szankció, a büntetés szerepe és rendeltetése a jogi és erkölcsi normák épségének fenntartása akkor, amikor már más jogágak szankciói nem segítenek. Az alkotmányos büntetőjogból, azaz a büntetőjog alaptörvényi korlátaiból fakadó tartalmi követelmény, hogy a törvényhozó a büntetendő magatartások körének meghatározásakor nem járhat el önkényesen, hanem valamely magatartás büntetendővé nyilvánításának szükségességét szigorú mércével kell megítélni. A különböző életviszonyok, erkölcsi és jogi normák védelmében az emberi jogokat és szabadságokat szükségképpen korlátozó büntetőjogi eszközrendszert csak a feltétlenül szükséges esetben és arányos mértékben indokolt igénybe venni akkor, ha az alkotmányos vagy az Alaptörvényre visszavezethető állami, társadalmi, gazdasági célok, értékek megóvása más módon nem lehetséges.” (Indokolás [57])

„A büntetőjog fontos alaptörvényi korlátja, hogy a büntetőjogi szankció kilátásba helyezésével tilalmazott magatartást leíró diszpozíciónak határozottnak, körülhatároltnak, világosan megfogalmazottnak kell lennie. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből, valamint a XXVIII. cikk (4) bekezdéséből fakadó fontos követelmény a védett jogtárgyra és az elkövetési magatartásra vonatkozó törvényhozói akarat világos kifejezésre juttatása, melynek egyértelmű üzenetet kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy mikor valósul meg büntetőjogilag szankcionált jogsértés, ugyanakkor korlátoznia kell az önkényes jogértelmezés lehetőségét a jogalkalmazók részéről.” (Indokolás [59])

A teleologikus értelmezés büntetőjogi korlátai

Az Alkotmánybíróság a lehetséges értelmezési módok körében az Alaptörvény C) cikke relációjában rögzíti, hogy „abban az esetben, ha a teleologikus értelmezést az adott jogág normáinak értelmezése során elfogadott egyetlen más interpretációs módszerrel sem

lehet igazolni, úgy a jogegység biztosítására irányuló jogalkalmazói döntés szinte szükségképpen átveszi a jogalkotó jogkörét.” (19/2017. ABh. [25] bek.)

A büntetőjogi relevanciájú jogértelmezés alkotmányos kereteivel kapcsolatban Dr. Szomora Zsolt, az alkotmányos büntetőjog területén (is) kiemelkedő munkássággal rendelkező jogászprofesszor a t. Alkotmánybíróság részére benyújtott *Amicus Curiae*-beadványában az alábbiakat emelte ki:

„Az Alaptörvény – BJE által is hivatkozott – 28. cikke a jogértelmezési módok közül alkotmányos rangra emelte a teleologikus és az alkotmánykonform értelmezési módokat. Ezek valamennyi jogterületre irányadóan primátust élvező értelmezési módokká váltak. Fontos ugyanakkor hangsúlyozni, hogy ez önmagában nem jelenti azt, hogy az Alkotmánybíróságnak minden szakjogi kérdésben állást kellene foglalni a teleologikus értelmezés helyességéről vagy helytelenségéről, mert ezzel éppen szakjogi szuperbíróssággá válna. Az Alaptörvény 28. cikkére önmagában tehát nem nagyon lehet alkotmányellenességet alapítani.

Ugyanakkor az Alaptörvény más rendelkezéseivel összhangban kell állnia a teleologikus értelmezésnek, és ilyen módon a teleologikus értelmezés ellentétbe kerülhet az Alaptörvény C) cikkével és XXVIII. cikk (4) bekezdésével. Külön is hangsúlyozni kell, hogy a XXVIII. cikk (4) bekezdése olyan alaptörvényi norma, amely más jogterületekhez képest szorosabbra vonja az alkotmányjog és a büntetőjog közötti összefüggést. Nincs másik jogterület, amelyre nézve ilyen tartalmú és hatású normát tartalmazna maga az Alaptörvény. Az alapjog – szakjog határai máshol vannak a büntetőjog esetében, mint más jogágaknál. Míg a 28. cikk generális jogrendszerbeli értelmezési maximákat tartalmaz, addig a XXVIII. cikk (4) bekezdése specifikus büntetőjogi alapjogot kodifikál, és az alkotmánykonformitáshoz a kettő metszetének figyelembe vétele szükséges: ez a metszet pedig nem más, minthogy a teleologikus értelmezés a büntetőjogban – más jogágakkal ellentétben – csak megszorító jellegű lehet, valódi kiterjesztésre vagy – a polgári jogban alkalmazható – analógiára nem adhat alapot [...]. Ha a jogalkalmazó jogalkotási anomáliát, büntetendőségi

deficitet vél felfedezni, azt [...] értelmezéssel nem oldhatja fel az elkövető terhére, mert azzal megsérti a nullum crimen / nulla poena sine lege elvet. [l.] Az elv szakjogi kifejezés, alkotmányjogi szempontból egyértelműen alapjogról van szó. A német AB gyakorlatából származó *praevia, certa, scripta* és *stricta* részkövetelményekhez lásd Nagy Ferenc: *Anyagi büntetőjog. Általános rész I. Iurisperitus. Szeged, 2014. 70. és köv.*” (Dr. Szomora Zsolt által „Amicus Curiae” címmel 2017 április 24 napján kelt és a t. Elnök Úr részére a III/232-8/2017 ügyszámon folyt eljárásban benyújtott beadvány, 5. oldal).

A JEH Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikkének (4) bekezdésébe és 28. cikkébe ütközése

A JEH-ben az eltérő gyakorlat körében hivatkozott Fővárosi Törvényszék a 23.Bf.V.5250/2015. számú határozta nyomán született, EBD 2016.B.5. szám alatt közreadott elvi döntés a JEH-ben rögzítettek szerint rámutat, hogy „a Btk. 371. § (7) bekezdése szerinti értelmező rendelkezés a *falfirka* [...] fogalmát akként rögzíti, hogy az a *festékszóróval, filctollal vagy bármilyen más felületképző anyaggal létrehozott képi, grafikus vagy szöveges felületbevonat, amely nem a tárgy rendeltetésszerű használatához szükséges.*

E fogalom meghatározás nyelvtani értelmezése eredményeképpen megállapítható, hogy a törvényhozó ezen elkövetői magatartás pönalizálása során ténylegesen nem a falfirka, hanem csupán a „firka” fogalmát határozta meg akkor, amikor azt bizonyos eszközökkel előállított, képi vagy szöveges megjelenítésű felületbevonatként definiálta. Emellett a hivatkozott értelmező rendelkezés a felület jellegére, annak jellemzőire semmilyen eligazítást nem ad, a »fal« fogalmát nem rögzíti.”

A rendesbíróságok tehát a nyelvtani értelmezés módszerével érzékelték, hogy a „falfirka” mint valamely rongálási cselekményt szabálysértési értékhatárra tekintet nélkül bűncselekménnyé minősítő többlétevényállási elem (elkövetési mód) törvényi definíciója ténylegesen a „firka” jelentését rögzíti.

A törvényi tényállás szerves részét képező, a minősített eset megállapíthatóságát szűkítő „fal” szót a JEH hatását tekintve eltávolítja a törvényi tényállás szövegéből. Ezzel a büntethető magatartások körét a szöveg ellenében kitágítja, ami az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésének megsértése mellett a speciális büntetőjogi kontextusra tekintettel az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésében foglalt *nullum crimen sine lege* követelmények megsértését is eredményezi. A „fal” tényállási elem abolíciója így (i) a szöveggel ellentétes (*nullum crimen sine lege scripta*); (ii) tartalmában túlterjeszkedik a falfirka legkiterjesztőbb lehetséges értelmezésén (amely például az ereszcsonát magában foglalhatja, vö. választási ügyben a „falragasz” értelmezése kapcsán a Kúria Kvk.37477/2014/3. számú precedensképes határozata) (*nullum crimen sine lege stricta*), és olyan bizonytalan normatartalmat eredményez, amely adott esetben például egy sáros cipő turistaforgalom számára nyitott erdőben álló fatörzsön való letisztítását is büntetendő magatartásnak nyilvánítja (*nullum crimen sine lege certa*).

A 2/2016. (II. 8.) AB határozatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy „a [vizsgált jogegységi határozat] nyelvi kereteket figyelmen kívül hagyó normaértelmezése az egységes joggyakorlat biztosítása helyett ahhoz vezetett, hogy a jogértelmezés „eloldódott” az értelmezett jogszabálytól, és a törvényhozás talajára tévedve sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében deklarált és az Alaptörvény államszervezetre vonatkozó rendelkezéseiben testet öltő hatalommegosztás elvét.” (Indokolás [46]).

A JEH az Alkotmánybíróság határozatával ellentétes büntetőjogi megítélést tesz kötelezővé

Az Alkotmánybíróság járda repedésének lefestése okán indult, figyelmeztetéssel zárult szabálysértési ügyet felülvizsgáló és helyben hagyó bírói döntést a IX. cikkre tekintettel alapjogsértőnek mondta ki, és 14/2019. (IV. 17.) AB határozatával (a továbbiakban: „14/2019. ABh.”) megsemmisítette. A JEH a Btk. 371. § (2) bekezdés *ba*) pontjában rögzített büntetőnorma tartalmát addig tágítja, hogy az

Alkotmánybíróság által alaptörvény-ellenesség miatt megsemmisített szabálysértési ügy tényállását elbírálv a JEH alapján elmarasztaló büntetőítélet meghozatalának lenne helye. Ez közvetlen ellentétben áll a t. Alkotmánybíróság határozatával, amelyben a döntés okát plasztikusan szemlélteti is: „a felület beszennyezését), az is megvalósítja, ha pl. valaki sáros lábbal lép a járda felületére, vagy arra krétával aszfaltrajtot készít, a hatóságokban mégsem merül fel, hogy ilyen esetekben eljárást kellene indítaniuk.” {14/2019. (IV. 17.) AB határozat [37] bekezdés}. A *fortiori* igaz ez akkor, ha a hatóságoknak az *ultima ratio* eszközével élve büntetőeljárást kell a fenti tényállás miatt indítania.

V. AZ ALAPTÖRVÉNY I. ÉS IX. CIKKEINEK SÉRELME

Indítványozói álláspont szerint a JEH azzal, hogy a bíróságokra kötelező erővel kizárja a „firka” elhelyezésével elkövetett, a szabálysértési érték felső határát meg nem haladó – adott esetben közel nulla forint összegű – kárt okozó cselekmények esetében az alapjogi mérlegelést, sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, amely rögzíti, hogy „Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.” Sérti továbbá az Alaptörvény IX. cikkét, mert szükségképpen a véleménynyilvánításhoz való jog égisze alá tartozó cselekményeket is egyedi mérlegelés nélkül, *in abstracto* tényállásszerűnek és egyben társadalomra veszélyesnek, azaz jogellenesnek (azaz bűncselekménynek) minősít. Ez nem csak a JEH által bűncselekménnyé minősített magatartás tényleges megvalósítóinak IX. cikkben védett alapjogait sérti, de a jogkövető polgár számára a jövőre nézve is kategorikusan kizárja a kommunikáció e formáját, tekintet nélkül annak közéleti jellegére, és minden egyéb, alkotmányjogilag a IX. cikk körében releváns alkotmányos szempontra. Ezzel pedig dermesztő hatást (*chilling effect*) fejt ki a IX. cikkben védett kommunikációs alapjogok vonatkozásában a közlők és az ilyen üzenetek potenciális befogadói szempontjából is.

A IX. cikk jelentősége és érintettsége

A t. Alkotmánybíróság a 14/2019. ABh.-ban a IX. cikk jelentősége körében ismételtén rámutatott, hogy „A 7/2014. (III. 7.) AB határozat többször megerősített értelmezése szerint a szólásszabadság igazolása kettős: egyrészt a politikai közösség demokratikus működése, másrészt az egyéni önkifejezés is igényli, hogy a polgárok szabadon fejthessék ki gondolataikat. A véleménynyilvánítás alapjoga hatályának meghatározásakor elsődlegesen a demokratikus társadalmi kommunikációban való részvétel szempontja nyújt segítséget. Eszerint azok a kommunikatív aktusok állnak kapcsolatban a szólásszabadsággal, amelyekkel az érintettek a nyilvános társadalmi párbeszédben vesznek részt. Ebben azonban a polgárok sokszínűbb módon vehetnek részt, mint a hagyományos értelemben vett beszéd vagy írás, ezért a véleménynyilvánítás jogának a hatálya is szélesebb a verbális kifejezéseknél. A szólásszabadság alkotmányjogi szempontjai tehát a hétköznapi „szólásokon” túl más kommunikatív tettek esetén is relevánsak lehetnek, és kötelező elemeivé válhatnak a jogi mérlegelésnek [lásd e tekintetben: 1/2019. (II. 13.) AB határozat, Indokolás [31]–[32]].” (14/2019. ABh. [25] bek.)

A firkálás mint kommunikáció vonatkozásában rögzítette, hogy „az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánítás jogának a hatálya, vagyis a »véleménynyilvánítás« fogalma normatív természetű, amely ugyan nem öleli fel a véleményalkotás valamennyi megnyilvánulását, viszont egyúttal magában foglal a szóbeli vagy írásbeli kommunikáción túli aktusokat is.” (14/2019. ABh. [24] bek.)

„A közterületnek minősülő út- vagy járdaszakaszon könnyen eltávolítható festékekkel elhelyezett feliratok, színezések ugyanis minősülhetnek a véleménynyilvánítás jogának hatálya alá eső szimbolikus szólásnak. Ennek megítélése során elsősorban arra kell figyelemmel lenni, hogy a véleményközlés személyes szándékán túl az adott cselekmény (pl. felfestett felirat vagy színezés) objektív módon is alkalmasnak tekinthető eszköze, közvetítője lehet-e gondolatok közlésének. Amennyiben ugyanis erre igenlő választ tudunk adni, akkor

ezen cselekményt a véleménynyilvánítás körébe tartozó cselekménynek kell tekinteniünk.”
(14/2019. ABh. [31] bek.)

„Az Alkotmánybíróság az 1/2019. (II. 13.) AB határozatában kiemelte, hogy egy tett véleménynyilvánításként kezelésének szükséges, de semmiképp sem elégséges feltétele, hogy a cselekményt elkövető a véleménye kifejezésének céljából cselekedjen – annak ellenére, hogy egy tett véleményszabadság oldaláról történő megítélése szempontjából a jogalkalmazónak elsődlegesen azt kell vizsgálnia, hogy a cselekvőnek mi volt a célja, illetve motívuma a cselekvése során.” (14/2019. ABh., [26] bek.)

A JEH Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe és IX. cikkébe ütközése

A jelen indítvány tárgyát képező JEH mint jogegységi határozat az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése szerint a bíróságokra kötelező: „(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.”

A jogegységi határozat által kötött bíró tehát az előtte fekvő ügyben a JEH-et követni köteles. Azaz jelenleg idegen tárgyra „firkálás” útján ábrát, feliratot, stb. elhelyező, ezzel szabálysértési értéket meg nem haladó, akár egészen minimális kárt okozó terhelt ügyében eljáró magyar büntetőbíró egyáltalán nem végezhet alapjogi mérlegelést. Más megfogalmazásban: a JEH arra kötelezi a büntetőbírárt, hogy alapjogilag releváns ügyben annak alapjogi érintettségére tekintet nélkül járjon el.

Ez az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján alaptörvény-ellenes helyzetet eredményez: „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}

Az Alkotmánybíróság a szubjektív (kommunikációs cél) és objektív (erre való külső alkalmasság) elemeit középpontba állító vizsgálat érvényre juttatását a JEH kifejezetten kizárja, amikor egyrészt a rendelkező részben rögzíti, hogy *„A falfirka esetében közömbös a vagyontárgyra felvitt ábrázolás tartalma, mibenléte, célja, önmagában a vagyontárgy felületén való elhelyezés ténye képez minősített esetet”* (tényállásszerűség szintje) másrészt az indokolásban egyértelműen kizárja a IX. cikkben védett alapjog érvényre juttatását a jogellenesség szintjén is:

„[51] A cselekmény tényállásszerűsége ellenében pedig csak olyan körülmények zárhatják ki a társadalomra veszélyességet (jogellenességet), melyek folytán az elkövető magatartása a társadalom számára hasznos, de legalább tűrt.

[52] E körbe tartozhat valamely alapjog gyakorlása, kiváltképp és időtlenül ilyen az élethez való jog, vagy a véleménynyilvánítás szabadsága [Alkotmány 54. § (1) bekezdés, 61. § (1) bekezdés; Alaptörvény II. cikk, IX. cikk].

[53] Ez azonban erőszakos magatartás csak akkor lehet, ha közvetlen jogtalan támadást, illetve annak közvetlen fenyegető veszélyét hárítja el, vagy közvetlen és másként el nem hárítható veszélyből ment (Btk. 29. §, 30. §, 24/2012. Büntető Elvi Döntés).

[54] A véleménynyilvánítás pedig erőszakos magatartással, erőszakkal – nyilvánvalóan – nem gyakorolható.

[55] Mindez összhangban áll azzal, hogy a Btk. bármilyenű motivációtól, indítéktól és célzattól függetlenül büntetni rendeli az erőszak kifejtését, ami, ha testi épség elleni, akkor a testi sértés, ha dolog elleni, akkor a rongálás bűncselekményét valósítja meg (Btk. 170. §, 324. §). Mindemellett a jogosnak vélt igény erőszakkal érvényesítése is bűncselekmény (Btk. 273. §).”

„[79] Idegen vagyontárgy megrongálásával kárt okozni pedig szükségképpen mások jogát sértő, ezért a Btk. 4. § (2) bekezdése szerint társadalomra veszélyes tevékenység. Ilyenként,

mint a Büntető Törvénykönyvben tilalmazott magatartás a véleménynyilvánítás szabadsága gyakorlásának módjára vonatkozó törvényi korlát.”

„[81] Mindezek alapján a rongálás tényállásszerűsége a magatartás okától és céljától független. Ha az elkövető magatartásának az indoka a véleménynyilvánítás szabadságára történő hivatkozás, akkor sem hagyható figyelmen kívül az idegen dolog tulajdonosának a tulajdona sérthetlenségéhez (érintetlenségéhez) való joga.

[82] Míg a tulajdon sérelme minden esetben sérti a tulajdonos tulajdonhoz való alapjogát, addig a véleménynyilvánításnak számos más egyenértékű, szavak, képek, szimbólumok, jelképek használatával megvalósítható módja van, amely szabálysértésnek vagy bűncselekménynek nem minősül.”

Indítványozók e körben utalnak rá, hogy a t. Alkotmánybíróság megközelítésében a jogegységi határozat a bíróságok számára a rendelkező részében és az ahhoz tartozó logikai érvrendszerében kötelező, de normatartalmát a rendelkező részében hordozza. Az indokolás – támaszkodva a régi Abtv. hatálya alatt kialakított gyakorlatra – önmagában vagy valamely részletében nem lehet tárgya a jogegységi határozat vizsgálatának. Az indítványozók nem is ezt kérik, a JEH indokolása azonban a JEH – indítványozói álláspont szerint alaptörvény-ellenes – normatartalmára vonatkozóan egyértelmű helyzetet teremt.

Az pedig, hogy a JEH mind a tényállásszerűség, mind a társadalomra veszélyesség szintjén megköti az ítélkező bíró kezét, ellentétben áll az Alkotmánybíróság által a 14/2019. ABh.-ban rögzítettekkel, miszerint – a kizárólag egyedi mérlegelés útján megállapítható – védett alapjog-gyakorlás esetén a cselekmény társadalomra veszélyessége nem, hogy automatikus, de egyenesen kizárt: „Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt fontosnak tartja kiemelni azt az 1/2019. (II. 13.) AB határozatában már rögzített szempontot, miszerint egy cselekmény büntethetőségének a megítélése során arra is figyelemmel kell lenni, hogy bár a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) és a Szabs. tv. is (többek között) az alkotmányos (az Alaptörvény szerinti

társadalmi, gazdasági, állami) rend sérelméhez, illetve annak veszélyeztetéséhez köti az egyes cselekmények társadalomra veszélyességének megítélését, amennyiben egy cselekmény az Alaptörvény által védett alapjog-gyakorlásnak minősül (így pl. a véleménynyilvánítás szabadságának körébe esik), eleve kizárt annak társadalomra veszélyessége [lásd: 1/2019. (II. 13.) AB határozat, Indokolás [44]].” (14/2019. ABh., [21] bek.)

A JEH alapján ítélező bíró a büntethetőség egyik alapvető törvényes feltételét, a Btk. 4. § (1) bekezdésében a bűncselekményfogalom kógens elemeként rögzített társadalomra veszélyességet nem vizsgálhatja (amely körben az indítványozók ehelyütt is utalnak az Alaptörvény XXVIII. cikkének sérelmére), holott „A bíróságnak [...] választ kellett adnia arra a kérdésre, hogy a megállapított tényállás keretei között a kifogásolt cselekmény a szólásszabadság hatálya alatt áll-e, azaz alkalmazni kell-e rá a szólásszabadság védelmét biztosító alkotmányjogi mércéket” (14/2019. ABh., [22] bek.)

Az értékelést tehát egyrészt a rendesbíróági szinten szükséges elvégezni: „Az Alkotmánybíróság nem vonhatja el azonban az ítélező bíróságok hatáskörét az előtük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak a megtartását vizsgálhatja felül.” (14/2019. ABh. [20] bek.)

Az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdés második mondata rögzíti, hogy a legfőbb (rendes)bíróági szerv a Kúria. Döntése, jogegységi határozata azonban az egyedi bírói döntést alkotmányosan nem pótolhatja. Másrészt tehát a (rendes)bíróáságnak esetenként, *in concreto* kell az elé vitt jogvitában a történeti tényállás megállapítását, majd a (büntető)tényállás alá szubszumálását követően az alapjogi kollízió fennállására vonatkozó kérdést, majd szükség szerint az azonosított mércék alkalmazásával kell döntenie a jogvitáról (vádról): „az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy annak megítélése, hogy az adott kommunikatív cselekmény valóban a szólásszabadság hatálya alá tartozik-e, több tényező összetett értékelése alapján dönthető csak el.” (14/2019. ABh., [26] bek.)

Az egyedi ügyben – a rendesbíróági szinten elvégzett – alapjogi szempontú elbírálás nem kerülhető meg arra tekintettel sem, hogy semelyik irányba, így a IX. cikk javára sem oldható fel általános érvénnyel a kollízió. A t. Alkotmánybíróság megfogalmazásában: *„Természetesen ezzel együtt sem állítható, hogy a véleménynyilvánítás szabadságára hivatkozással valamennyi ilyen cselekmény automatikusan megengedett lenne. így pl. a véleménynyilvánítás szabadságának védelmi körén kívül esik – az 1/2019. (II. 13.) AB határozatban kimondottakhoz hasonlóan – egy közterületi út- vagy járdaszakasz olyan mértékű rongálása, amely a tulajdon tárgyában, azaz magában az út- vagy járdaszakaszban visszafordíthatatlan, vagy csak jelentős költségek árán visszafordítható (pl. csak újraaszfaltozással javítható) sérelmet okoz.”* (14/2019. ABh., [32] bek.)

A két érintett alapjog viszonyával kapcsolatban a 17/2020. (VII. 17.) AB határozat is hangsúlyozza az egyedi mérlegelés elkerülhetetlenségét: *„A tulajdonhoz való jog intézményvédelmi oldala (azaz a tulajdon tárgyának állagvédelme) legitim cél alapjog korlátozásához. Az Alaptörvényből nem következik, hogy ne lehetne korlátozni a véleménynyilvánítás szabadságát olyan esetekben, amikor a tetteges véleménynyilvánítás útján valamely dolog megrongálódik. Az alapjog-korlátozás legitim, alkotmányosan elfogadott célja szükséges, de nem elégséges feltétele a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozására.”* (Indokolás [34]) *„Az Alaptörvényből nem vezethető le, hogy a véleménynyilvánítás szabadságára hivatkozással bármilyen, a Kormány érdekkörében kihelyezett plakát korlátozás nélkül lefesthető, mint ahogy az sem, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának minden helyzetben meg kell hajolnia a tulajdonvédelem szempontjai előtt”* (Indokolás [38]) A JEH ez utóbbi tételmonddal ellentétes következtetést tesz kötelezően alkalmazandóvá, holott a szükségesség-arányosság teszt alkalmazása e körben alkotmányosan nem mellőzhető:

„Annak megítélése tehát, hogy adott esetben a véleménynyilvánítás szabadságának hatálya alatt vizsgálendő, erős alkotmányos védelemre igényt tartó cselekményről, avagy

vandalizmusról van-e szó, az egyedi tényállás elemei alapján a bíróságok feladata” (14/2019. ABh., [33] bek.).

„Ennek vizsgálata során – az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján – egyfelől figyelembe kell venni, hogy a tulajdonhoz való jog korlátozásának szükségessége tekintetében indokoltnak tekinthető-e a cselekvő véleményének tetteles magatartás által történő kifejezésre juttatása (vagy az más, olyan eszközzel is – pl. felszólalással, molinóval, táblákkal stb. – kifejezhető lenne, amely a tetteles magatartással azonos súlyú figyelemfelkeltésre lenne alkalmas).

Másfelől vizsgálni kell azt is, hogy a tett által megvalósuló véleménynyilvánítás során bekövetkező tulajdonjog korlátozás arányban áll-e a véleménynyilvánító cselekvés céljával. E tekintetben a jogalkalmazónak elsődlegesen azt kell vizsgálnia, hogy az érintett személynek a véleménye közlésére szolgáló cselekménye nem korlátozza-e oly mértékben másnak a tulajdonhoz való jogát, amely a tulajdon öncélú, a vélemény közlésének kereteit túllépő, visszafordíthatatlan, vagy csak jelentős költségráfordítással visszafordítható károsodását eredményezi.” (14/2019. ABh., [35] bek.)

A JEH által előírt kötelezően követendő jogértelmezés azonban kizárja a szükségesség-arányosság vizsgálatát. Ez pedig az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében előírt követelmény megsértését jelenti.

A JEH nem egyeztethető össze azzal a „fair balance” követelménnyel sem, amelyet indokolásában maga a JEH is követendőként említ, ugyanakkor amelynek alkalmazását a bíróságok számára eredményében ténylegesen éppen, hogy megtilt. E körben pedig önkényesen és az egyedi ügyektől elszakadva, jövőbeli, még meg sem valósított magatartásokra vonatkozóan is, *in abstracto* minősíti erőszakosnak a „firkával” megvalósított kommunikáció minden formáját (vö. különösen a JEH [46], [53]-[55] bekezdések).

Indítványozói álláspont szerint a JEH mellett, hogy nem enged egyedi ügyben bírói mérlegelést, az alapjogi kollízió azonosításával kapcsolatban is

összeegyeztethetetlen az irányadó, az Alkotmánybíróság által kimunkált szempontrendszerrel. Az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy a tulajdonjog a véleménynyilvánítás szabadságával a rongálás kontextusában (i) nem kerül tényleges kollízióba, hanem a IX. cikk szerinti jogok érvényesülnek, ha a tetteges véleménynyilvánítás a tulajdon tárgyában nem okoz állagsérelmet; (ii) gondos körültekintéssel feloldandó kollízióba kerül, ha a kommunikáció külső és belső ismérveit hordozó magatartás következtében az idegen dolog állagsérelem bekövetkezik [különös figyelemmel e körben arra, ha a közlés közügyekkel összefüggő kritika], és (iii) szintén nem kerül valódi kollízióba, hanem a tulajdonvédelem szempontjai egyedül állnak az ilyen külső és belső jegyeket nem mutató, alkotmányos (alaptörvényi) védelemre érdemtelen vandalizmus esetében. (14/2019. ABh. [34] bek.)

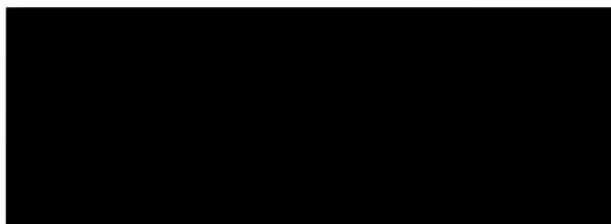
VI. A MEGSEMISÍTÉS TERJEDELME

Az indítványozók álláspontja szerint – illeszkedve a t. Alkotmánybíróság gyakorlatához – a JEH mint egység megsemmisítése indokolt. A JEH koherens egésznek alkot, és eredményében vezet a fent vázolt szempontok szerinti alaptörvény-ellenes helyzet kialakulásához. A JEH rendelkező részének egyes mondatai, részeinek megsemmisítése csak az alaptörvény-ellenes eredmény megváltoztatásával láthatná el a funkcióját, amely ilyen módon szükségképpen a jelentéstartalom megváltoztatásával járna. A részlegesen megsemmisített, és ennek eredményeképp megváltozott jelentéstartalommal felruházott JEH hatályban tartása helyett a JEH mint koherens egész megsemmisítése indítványozói álláspont szerint az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésére is figyelemmel van. E rendelkezés a jogegységi határozat megalkotásának jogát és feladatát a bírói hatalmi ág csúcsszervére, a Kúriára telepíti. A jogegységi határozatot mint koherens egésznek semmisítette meg a t. Alkotmánybíróság például 19/2017. (VII. 18.) és 1/2020. (I. 2.) AB határozataiban.

A fenti indokokra figyelemmel kérjük a t. Alkotmánybíróságot az indítványnak megfelelő döntés meghozatalára.

Budapest, 2023. június 7.

Tisztelettel:

Hajnal Miklós

kapcsolattartó országgyűlési képviselő

Melléletek:

1. Indítványozó országgyűlési képviselők aláírása;
2. Kapcsolattartó országgyűlési képviselő a t. Alkotmánybírósággal kapcsolattartásra kijelölt jogi képviselőjének meghatalmazása.

Alulírott országgyűlési képviselők (kapcsolattartó: Hajnal Miklós országgyűlési képviselő) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés g) – mögöttesen e) – pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 37. § (2) bekezdése alapján utólagos normakontroll eljárást kezdeményezünk, amelyben kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozata sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, IX. cikkét, különös tekintettel annak (1) bekezdésére, XXVIII. cikk (4) bekezdését és 28. cikkét. Kérjük továbbá, hogy a t. Alkotmánybíróság erre tekintettel a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozatát ex tunc hatálytalanná, annak a Magyar Közlönyben való közzétételére (2023. január 12.) visszaható hatálytalanná semmisítse meg, és rendelje el az ennek alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.

Budapest, 2023. július 04.

Név

1. HAJNAL MIKLÓS

2. TOMPOS MÁRTON

3. TÓTH ENDRE

4. SEBŐK ÉVA

5. LŐCSEI LÁDÓ

6. FEKETE - GYÖR ANDRÁS

7. FELECSÉN FERENC

8. BÉDŐ DÁVID

9. SZABÓ RABALA

10. OROSZ ANNA

11. ....

12. ....

13. ....

14. ....

15. ....

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	H/ 01519-0/2023	
Érkezett:	2023 JÚL 10.	
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda: 71

Alulírott országgyűlési képviselők (kapcsolattartó: Hajnal Miklós országgyűlési képviselő) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés g) – mögöttesen e) – pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 37. § (2) bekezdése alapján utólagos normakontroll eljárást kezdeményezünk, amelyben kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozata sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, IX. cikkét, különös tekintettel annak (1) bekezdésére, XXVIII. cikk (4) bekezdését és 28. cikkét. Kérjük továbbá, hogy a t. Alkotmánybíróság erre tekintettel a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozatát ex tunc hatálytalanná, annak a Magyar Közlönyben való közzétételére (2023. január 12.) visszaható hatálytalanná semmisítse meg, és rendelje el az ennek alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Ügyszám: 11/ 01519 - 0 / 2023
Erkezett: 2023 JÚL 10.
Erkezés módja: POSTÁN @ EGYÉB
Példány: Meilleklet:

Budapest, 2023. július 3.

Név

1. Gyrosány Ferenc
2. BARKÓCI BALÁZS
3. GRÉCZY ZSOLT
4. Dr. David Fodor
5. Dr. Komáromi Zoltán
6. Avató György
7. VARGA FERENC
8. GYÖRMEETH ERZSÉBET
9. RÁCZNE FÖLDI FERENC
10. VARGA BALÁZS
11. Varga Zoltán
12. Sebán-Petrovics László
13. KALKMAN OLGA
14. OLÁH LÁSZLÓ
15. HEGEDŰS ANDREA

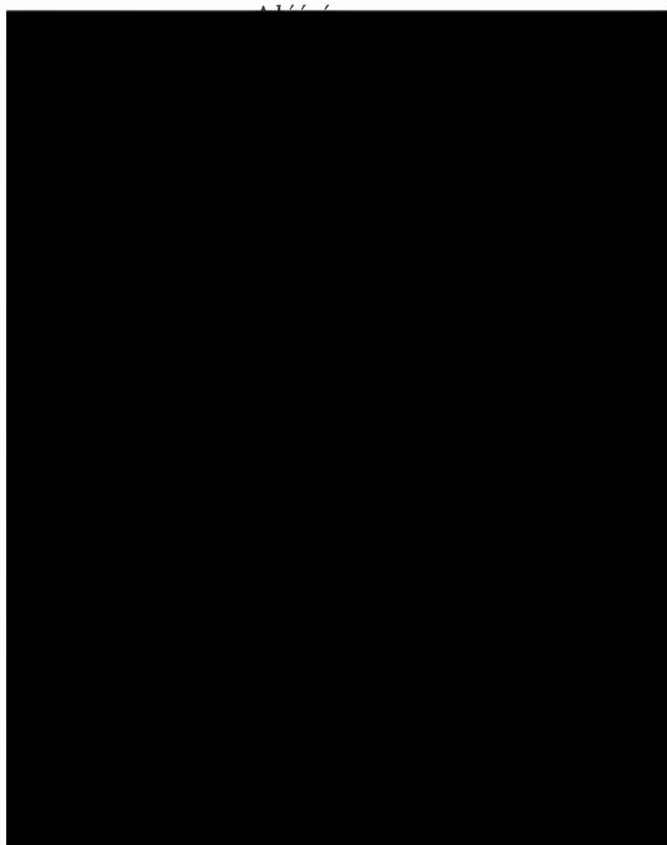

Alulírott országgyűlési képviselők (kapcsolattartó: Hajnal Miklós országgyűlési képviselő) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés g) – mögöttesen e) – pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 37. § (2) bekezdése alapján utólagos normakontroll eljárást kezdeményezünk, amelyben kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozata sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, IX. cikkét, különös tekintettel annak (1) bekezdésére, XXVIII. cikk (4) bekezdését és 28. cikkét. Kérjük továbbá, hogy a t. Alkotmánybíróság erre tekintettel a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozatát ex tunc hatállyal, annak a Magyar Közlönyben való közzétételére (2023. január 12.) visszaható hatállyal semmisítse meg, és rendelje el az ennek alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.

Budapest, 2023. június 4.

Név

1. Dr. Brenner Károly
2. Z. KRISTÓF DÁNIEL
3. ANDRÁS BALÁZS
4. Balassa Péter
5. Beucze János
6. DUDA'S RÓBERT
7. DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY
8. SAS ZOLTÁN
9. ....
10. ....
11. ....
12. ....
13. ....
14. ....
15. ....

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: II/ 0 1 5 1 9 - 0 / 2023		
Érkezett: 2023 JÚL 10.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezezőiroda:

Alulírott országgyűlési képviselők (kapcsolattartó: Hajnal Miklós országgyűlési képviselő) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés g) – mögöttesen e) – pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 37. § (2) bekezdése alapján utólagos normakontroll eljárást kezdeményezünk, amelyben kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozata sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, IX. cikkét, különös tekintettel annak (1) bekezdésére, XXVIII. cikk (4) bekezdését és 28. cikkét. Kérjük továbbá, hogy a t. Alkotmánybíróság erre tekintettel a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozatát ex tunc hatállyal, annak a Magyar Közlönyben való közzétételére (2023. január 12.) visszaható hatállyal semmisítse meg, és rendelje el az ennek alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.

Budapest, 2023. június ...

Név

Alíráás

1. UNGÁR PÉTER

2. CSÁRDI ANTAL

3. KANÁSZ-NAGY MÁTÉ

4. BAKOS BERNADETT

5. Dr. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT

6. ....

7. ....

8. ....

9. ....

10. ....

11. ....

12. ....

13. ....

14. ....

15. ....

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: 01519-0/2023		
Érkezett: 2023 JÚL 10.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☐ @	☐ EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:

Alulírott országgyűlési képviselők (kapcsolattartó: Hajnal Miklós országgyűlési képviselő) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés g) – mögöttesen e) – pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 37. § (2) bekezdése alapján utólagos normakontroll eljárást kezdeményezünk, amelyben kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozata sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, IX. cikkét, különös tekintettel annak (1) bekezdésére, XXVIII. cikk (4) bekezdését és 28. cikkét. Kérjük továbbá, hogy a t. Alkotmánybíróság erre tekintettel a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozatát ex tunc hatállyal, annak a Magyar Közlönyben való közzétételére (2023. január 12.) visszaható hatállyal semmisítse meg, és rendelje el az ennek alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.

Budapest, 2023. június ...

Név

1. SZABÓ Tímea
2. TORDAI BENCE
3. SZABÓ REBEKA
4. MELLAR TAMÁS
5. VAMBORA ANORÁS
6. BERKI SÁNDOR
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: H/01519-0/2023		
Érkezett: 2023. JÚL. 13.		
Érkezés módja		
POSTÁN:	☒	EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:

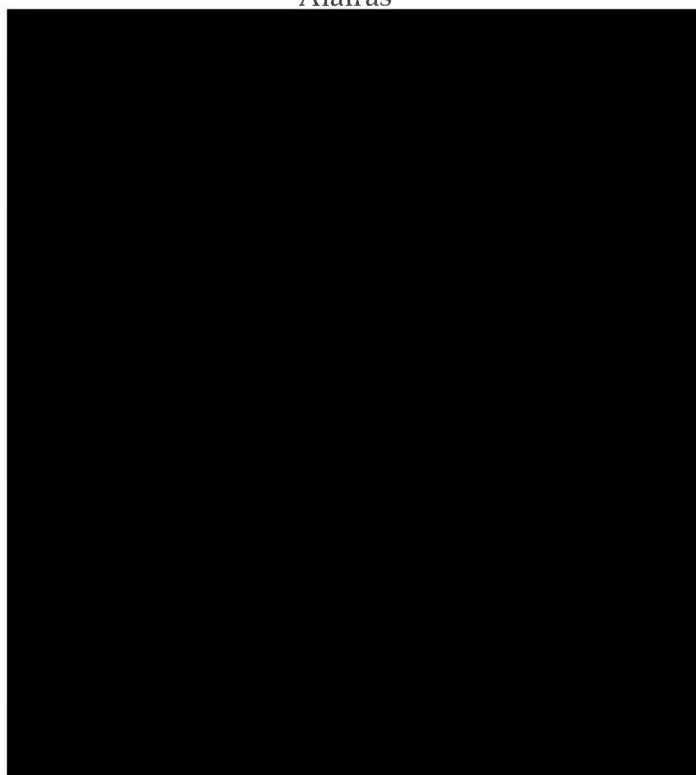
Alulírott országgyűlési képviselők (kapcsolattartó: Hajnal Miklós országgyűlési képviselő) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés g) – mögöttesen e) – pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 37. § (2) bekezdése alapján utólagos normakontroll eljárást kezdeményezünk, amelyben kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozata sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, IX. cikkét, különös tekintettel annak (1) bekezdésére, XXVIII. cikk (4) bekezdését és 28. cikkét. Kérjük továbbá, hogy a t. Alkotmánybíróság erre tekintettel a Kúria 4/2022. JEH (Jpe.IV.60.012/2022/12.) számú jogegységi határozatát ex tunc hatállyal, annak a Magyar Közlönyben való közzétételére (2023. január 12.) visszaható hatállyal semmisítse meg, és rendelje el az ennek alkalmazásával meghozott, jogerős határozattal lezárt büntetőeljárások felülvizsgálatát.

Budapest, 2023. június ...

Név

Aláírás

1. DR. GURMOS ZITA
2. Hiszeikeny Dese
3. P. HORVATH TAMAS
4. KUPHALMI AGNES
5. SZABO SANDOR
6. MOLNAR ZSOLTA
7. LOMFATHI IMRE
8. ....
9. ....
10. ....
11. ....
12. ....
13. ....
14. ....
15. ....

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám	II / 01519 - 0 / 2023	
Erkezett:	2023 JÚL 10.	
Erkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ EGYÉB	
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda: